

BRIEF VAN DE DAG

Rode vlag is rode vlag

Elias Albrecht
Ex-redder

Tot u schrijft een verbouwereerde ex-strandredder met zeven zomers ervaring op de teller. Ik verslikte me in mijn koffie, toen ik de reactie las van Chiro Vlaanderen op het incident dat zich afgelopen weekend heeft afgespeeld voor de kust van Oostende (*DS 27 juni*)

. De leiding oordeelde dat de kinderen het water in mochten, aangezien ‘er al kinderen in zee waren’ en ze de ‘verbodsborden en -vlaggen niet hadden gezien’. Die reactie katapulteert me spontaan terug naar een hoteldecor uit de jaren zeventig: iets met een ober uit Barcelona, weet u nog?

Carl Decaluwé, de gouverneur van West-Vlaanderen, wierp op dat het roekeloze gedrag van de leerlingen weleens tot een gepeperde rekening zou kunnen leiden. Hij verwees naar Zwitserland, waar waaghalzen die zich buiten de piste begeven ook een deel van de reddingskosten moeten betalen. Toch vindt minister van Jeugd Sven Gatz (Open VLD) het een brug te ver om de factuur door te schuiven. Gatz vreest dat de reddingskosten doorrekenen het engagement van de leiding in de toekomst weleens zou kunnen fnuiken.

Case closed? Sta me toe enkele bedenkingen te maken.

‘Goed reageren’ betekent in dit geval de hulpdiensten bellen. Hoe de kinderen oorspronkelijk in die situatie verzeild zijn, is voor Chiro Vlaanderen en minister Gatz van ondergeschikt belang. Een wijzende vinger van de gouverneur en een voorstel om (een deel van) de reddingskosten aan te rekenen, zelfs een brug te ver.

Maar over welk ‘engagement’ hebben we het nog als een factuur doorschuiven de bereidwilligheid van de leiding om kinderen fatsoenlijk te begeleiden op de helling zou kunnen zetten? En is verantwoordelijkheid opnemen geen mooie levensles voor de kinderen? Mag ie ie-

lijk te begeleiden op de helling zou kunnen zetten? En is verantwoordelijkheid opnemen geen mooie levensles voor de kinderen? Mag je iemand überhaupt nog wijzen op roekeloos gedrag? Of is het ook not done om het 'niet zien van een rode vlag' als roekeloos te bestemmen?

Tot slot zou ik als ouder toch even de wenkbrauwen fronsen, als zeven leiders die instaan voor een groep van 67 kinderen een rode vlag, toch het symbool voor gevaar aan zee, niet eens opmerken. Stel je eens voor dat er iets ernstigs was gebeurd. Of is dat een brug te ver?